

3die Behandling, Forandringer, der jo ikke ville være af væsentlig Betydning, men som maaffee kunne klare de smaa Differencer, der nu findes Sted. Naar vi erindre, at denne Lov kun skal vedtages for eet Aar, saa forekommer det mig, at de allerflestes Betænkelseheder imod den maae falde bort. Vi ønske nu at indsætte det Princip, der forekommer os at være det ene rigtige, at vi nemlig, for at forebygge fremtidige Fluctuationer, fremtidige Tillæg til Gagen, skulle vedtage en Basaluta, som er uforanderlig, og, naar vi naae dette paa en retfærdig Maade, ville vi fremtidig meget lettere komme ud af dette Forhold. Det forekommer mig, at vi ikke vinde saa Lidet ved her at være liberale mod Embedsstanden, og det har jo heller ikke tidligere været Thingets Skik at ville nægte det, som Statens Tjenere maatte behøve, for at kunne leve sorgfrit. Jeg kjender meget godt den Indvending, der ofte gjøres, at de Mænd der have givet sig i Statens Tjeneste, vidste, hvad Løn de vilde faae for deres Arbeide, og at de have foretrukket denne Stilling for det Selverhverv, Folk ellers søge: istedetfor selv at søge at erhverve sig en Capital og at leve af dens Udbytte have de foretrukket Renten af den Capital, som Staten udsætter for deraf at lønne sine Tjenere. Der kan være Noget deri, men naar disse Folk have gjort en feil Regning, naar den Rente, de have gjort Regning paa at kunne leve af, ikke flaaer til, saa bør vi sørge for, at Forholdet forandres saaledes, at deres Lønning svarer til deres Arbeide. En rigtig, retfærdig og nøiagtig Ansættelse af disse Lønninger ville vi dog imidlertid neppe komme til, for vi, naar vi til Efteraaret komme sammen, nærmere kunne undersøge dette Forhold, thi der mangler os alle Oplysninger. Vi høre megen Tale om Dyrskid, om forhøiede Priser o. s. v., men der er ikke aflagt en eneste Beretning om hvorledes dette Forhold egentlig er; vi ere, uden forsaavidt vi selv kunne have undersøgt det, aldeles uvidende om, hvorledes Forholdet tidligere var, hvorledes Livsforholdene vare i Britisdengang, man bestemte disse Gager, hvorledes de nu ere, hvad Forskiel der er paa de Fordringer, der nu gjøres til Livet imod dengang,

o. s. v. Alt det bliver nærmere at undersøge, for at komme til en retfærdig Ansættelse af Gagerne. Vi bør være stemte for at betale Statens Tjenere rundhaandet, for at give dem godt at leve af; det er deres Fordring til os, medens vor Fordring til dem er, at vi gjøre Krav paa hele deres Arbeidstid, thi naar vi betale for Arbeidstiden, saa forlange vi ogsaa, at den præsteres, og naar vi altsaa komme til at undersøge disse Forhold, vil det vise sig, om der virkelig præsteres det, som vi betale for. Vi komme tillige til at undersøge, hvorvidt det ikke vil være fordeelagtigere endnu yderligere at forhøie Lønningerne, men derimod at foretage Indskrænkning i Antallet af Embedsmændene, og jeg formoder, der kan findes en fordeelig Handel Sted mellem Embedsmændene og Rigsdagen, paa den ene Side ved Forhøielse i Embedsmændenes Løn, og paa den anden Side ved Formindskelse i deres Tal og Formerelse af deres Arbeide. Disse Fordringer troer jeg, vi kunne gjøre til dem, ligeoverfor de Fordringer, de stille til os. Foruden disse Beregninger mangler der tillige Meddelelse om, hvilke Embedsmænd det er, vi skulle betale yderligere Tillæg, hvor mange det er, hvor stort Personale der findes i hvert Contoir, for at vi, efter den Sagkundskab, vi bør have, kunne undersøge, om det er muligt at bestride Forretningerne med et mindre Antal o. s. v. Vi mangle tillige Underretning fra Regeringens Side, om det ikke er paataenkt at ansætte et færre Antal pensionsberettigede Embedsmænd, om man ikke kunde indskrænke Pensionsberettigelsen til f. Ex. Contoircheferne, og ikke give Pensionsberettigelse derunder, og jeg er overbevist om, at naar det stod i Ministrenes Magt efter Behag at ansætte og afskedige de underordnede Bestillingsmænd, kunde de faae dygtigere Kræfter for en højere Betaling, hjælpe sig med færre og derved bringe nyt Liv ind i deres Forretningsdrift. Jeg vilde ønske, at samtlige de Herrer, der have stillet Endringsforslag, som gaae ud paa Nedsættelse, vilde tage dem tilbage, og rask gaae ind paa at bevilge det, der forlanges — thi det gjøre vi omtrent, med en ganske ubetydelig Forskiel — saa at vi paa den Maade ogsaa kunde faae Loven til at gaae igjennem det andet Thing.